

ΝΕΟΣ

ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

16

1922

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

ÉDITIONS
BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ της Ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΤΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ ΡΙΖ' ΚΑΙ ΡΓ' ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ

Τὰ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΙΖ' καὶ ΡΓ' κατάλοιπα τοῦ Λάμπρου¹ ἀποτελοῦνται ἐξ ἀντιγράφων τοῦ κατὰ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα γεγραμμένου² πολυτίμου ὑπ' ἀριθμὸν 367 Παλατίνου κώδικος τῆς ἐν τῷ Βατικανῷ βιβλιοθήκης,³ ἐξ οὗ ὁ Λάμπρος ἐξέδωκεν ἤδη ἰκανὰ ζῆλα λόγου ἀνέκδοτα ἐν τῷ Νέῳ 'Ελληνομνήμονι.⁴ Καὶ τὸ μὲν πρῶτον τῶν καταλοίπων τούτων ἔχει ἀντιγραφή ἐκ τῶν φύλλων 1356-1366 τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος κώδικος, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ τῶν φύλλων 136β-140β, 143α-143β καὶ 144γ-144α. Οὕτω δὲν ἔχουσιν ἀντιγραφή τὰ φύλλα 141α-142β καὶ τὸ φύλλον 144α οὕτινος, ὡς ὁ Λάμπρος σημειοῖ, δὲν εἶχε φωτογραφίαν. Τὰ φύλλα 141α-142β δὲν ἀντεγράφησαν, διότι ταῦτα περιέχοντα ἐπιγράμματα τοῦ Μιχαήλ τοῦ Γραμματικοῦ εἶχον ἤδη ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου.⁵

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΙΖ' κατάλοιπον, ἀποτελούμενον ἐκ 17 φύλλων, περιέχει ἀντίγραφον τῶν ἐξῆς δύο ποιημάτων τοῦ μοναχοῦ Μακαρίου Καλορείτου ἐτοίμων πρὸς ἐκδόσιν ἄνευ εἰσαγωγῆς. "

1. Πρὸβλ. Κατάλογον Γ'. Χαριτάκη σ. 124 καὶ 121.

2. Ἐν τοῖς καταλοίποις τούτοις σημειοῖ ὁ Λάμπρος ὅτι ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 367 Παλατίνος κώδιξ ἐγράφη κατὰ τὸν 14 αἰῶνα (πρὸβλ. ἐτι Ν. 'Ελλ. τομ. ΙΔ' σ. 3) ἐνῶ ἐν Ν. 'Ελληνομν. τόμ. Ε' σελ. 43 δέχεται τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην ὅτι ὁ κώδιξ οὗτος ἐγράφη τὸν 13 αἰῶνα (πρὸβλ. τὸν κατάλογον τοῦ Stevenson καὶ Ν. Banescu «Deux rochetes byz. inédites» σ. 3)

3. Πρὸβλ. H. Stevenson, Codices manuscripti palatini graeci bibl. Vaticanae Romae 1885 σ. 229-236 ἐνθα περιγραφὴ τοῦ κώδικος.

4. Πρὸβλ. Ν. 'Ελλ. τομ. Ε' σ. 43 ἰ. τομ. ΣΤ' σ. 32 ἔ. τομ. Θ' σ. 163 ἔ. τομ. ΙΓ' σ. 381 ἔ. τομ. ΙΔ' σ. 3 ἔ. καὶ 14 ἔ. καὶ τομ. ΙΕ' σ. 141 ἔ.

5. Πρὸβλ. Ν. 'Ελλ. τομ. ΙΔ' σ. 3 ἔ. Ὁ Λάμπρος, ὡς φαίνεται, λησμονήσας τὴν ἐκδόσιν ταύτην, ἔχει παρεμβάλει μεταξὺ τῶν ἀντιγράφων τοῦ φύλ. 140β καὶ 143α τεμάχιον χάρτου, ἐφ' οὗ διὰ κυανῆς μολυβδίδος ἔχει γράψει «Τί περιλαμβάνεται ἐν φ. 140β μετὰ ταῦτα -- 142β (Γεωμέτρου) σ. 219 (ια)».

6. Τὸ ὅτι ἡ ἀρίθμησης τῶν φύλλων ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ΙΧ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Λάμπρος προτίθετο νὰ προτάξῃ τῆς ἐκδόσεως εἰσαγωγὴν, ἣτις κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς θὰ ἐπλήρου τὰ ὀκτὼ πρῶτα φύλλα.

1 Ἔτεροι στίχοι κατ' ἀλφάβητον περὶ τοῦ ματαίου βίου τοῦτου. Ποίημα τοῦ μοναχοῦ Μακαρίου τοῦ Καλορίτη καὶ

2. «Τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ Μακαρίου τοῦ Καλορίτου στίχοι εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἔγραψεν».

Ἐκ τῶν δύο τούτων ποιημάτων τὸ μὲν πρῶτον ἔχει ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ Ανασιάσιου¹, τὸ δὲ δεύτερον ὑπὸ τοῦ Banescu, ἔστις ἐξέδωκεν ἐκ δευτέρου καὶ τὸ πρῶτον² ἐπὶ τῇ βάσει φωτογραφιῶν τῶν κειμένων³. (Ὅτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων περιττὴ καθίσταται ἡ ἐκδοσις τῶν δύο τούτων ποιημάτων τοῦ Μακαρίου Καλορείτου, ἅρα μάλιστα ἐλάχισται διαφοραὶ ὑπάρχουσι μεταξὺ τοῦ κειμένου τοῦ Λάμπρου καὶ τοῦ Banescu. Ἴδού αἱ διαφοραὶ αὗται⁴).

Ποίημα πρῶτον

Λάμπρου

Banescu

Στίχ. 4	αἰσχροῖς ἐνθυμήσεις Κ	αἰσχροῖς ἐνθυμίαις
» 10	ἄς . . . παραδοθεῖν Κ	αἰς . . . παραδοθῆν'
» 14	δι' ἴδρονῆς Κ	δι' ἴδρονῶν
» 20	ἀπολογίαν τίσω Κ	ἀπολογίαν ποίσω
» 23	Μηδεὶς σοι Κ	Μηδεὶς σε ⁵
» 27	ὡς ἔφην Κ	ὡς ἔφυν
» 28	ἀπεντεθεῖν Κ	ἀπ' ἐντεθεῖν
» 29	καθὼς περ ⁶	καθὼσπερ
» 33	ῥῦσαί με τῷ σῷ δούλῳ ⁷ Κ	ῥῦσαί με τὸν σὸν δούλον

1. Περὶλ. Byzant. Zeitschr. tom. XVI σ. 484.

2. N Banescu Deux poètes byzantins inédits du XIII siècle Bucarest 1910 σελ. 11 ἔ. Τοὺς λόγους τῆς ἐκ δευτέρου ἐκδόσεως τοῦ πρώτου ποιήματος εὗρισκει ὁ ἀναγνώστης ἐν σ. 11 ὑποσ. 1.

3. Ἐν. ἀν. σ. 10.

4. Διὰ τοῦ Κ δηλῶ τὴν γραφὴν τοῦ Παλατίνου χειρογράφου.

5. Ὁ Banescu ἀκολουθεῖ, ὡς σημειοῖ, ἐνταῦθα τὸν Χατζιδάκη (Byz. Zeit. XVII 315).

6. Τὸ κείμενον καθ' ὅσπερ.

7. Ὁ Λάμπρος σημειοῖ κάτωθεν «ῥῦσαί με τῷ σῷ δούλῳ» ἀντὶ «τὸν σὸν δούλον» ἔγραψεν αὐτὸς ὁ ποιητής».

» 35	Σὺ καὶ γὰρ μοι διέπλα-	Σὺ καὶ γὰρ με διέπλασες, τὸ
	σας σύ μοι ὡς εὐεργέτης Κ	με ὡς εὐεργέτης
» 44	ἐλέγξῃς με τῷ τάλα Κ	ἐλέγξῃς με τὸν τάλαν
» 46	ἔλεων	ἔλεον Κ

Ποίημα δεύτερον

Στίχ. 7	καταμέμψασθε Κ	καταμέμψησθε
» 12	διόλου Κ	δι' ἔλου
» 25	ἐνώπιον Κ	ἐνόπιον
» 28	ὡς δυνάστα: Κ	ὡς δύνανται
» 35	σκοτίῃ	σκοτεία Κ
» 44	αὐτὸν Κ	αὐτοῦ
» 46	καὶ ψυχῇ καὶ σώματι σου Κ	ἐν ψυχῇ καὶ σώματι σου

Αὐταὶ αἱ διαφοραὶ γραφαὶ μεταξὺ τοῦ κειμένου τοῦ Βανescu καὶ τοῦ Λάμπρου.¹

Ἐκ τοῦ δευτέρου ποιήματος, ὡς ἤδη ὀρθῶς παρατήρησεν ὁ Βανescu, ἀρνούμεθα πλείστας εἰδήσεις περὶ τοῦ βίου τοῦ Μακαρίου Καλορείτου 2. Εἰς τὰς εἰδήσεις ταύτας δυνάμεθα ἤδη νὰ προσθέσωμεν τὰς ἐκ τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ τεύχει 3 δημοσιευθέντος ἐγγράφου ὑπ' ἀριθμὸν 53.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΙΖ' κατάλοιπον. Ἐξετάσωμεν νῦν τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΓ'.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΓ' κατάλοιπον ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων ἡριθ-

1. Ἄξιον μνησῆς εἶνε ἐνταῦθα ὅτι ὁ Λάμπρος διώρθωσε τὸ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ «οὐ ἔγραψεν» τοῦ δευτέρου ποιήματος εἰς «ὄ ἔγραψεν» ἐνῶ ὁ Βανescu ἀφήκεν αὐτὸ ἀδιόρθωτον. Τουναντίον τὸ ὄνομα Καλορείτης ἀφήκεν ὁ Λάμπρος ἀδιόρθωτον, ἐνῶ ὁ Βανescu διώρθωσε γράμμας Καλορείτης.

2, Ἐν. ἀν. σελ. 4 ἐ. Ὄρθῶς ἐνταῦθα ἀντικρούει ὁ Βανescu τὴν γνώμην τοῦ Anastasiu περὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ ὀνόματος Καλορείτης, ὡς προερχομένου δῆθεν τούτου ἐκ μεταφράσεως τοῦ ὀνόματος Belmontinus ἢ τοῦ οἰκογενειακοῦ ὀνόματος Buon Belmonte, ἐνῶ προέρχεται ἀπλούστατα ἐκ τοῦ «καλὸν ὄρος», ὡς καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου ποιήματος γίνεται δῆλον.

3. Τομ. ΙΕ' τευχ. Β-Γ σ. 161.

μημένων ¹ 28 περιέχει ἀντίγραφα τῶν ἀκολουθῶν ἔργων ἐτοιμῶν πρὸς ἔκδοσιν ἄνευ εἰσαγωγῆς. ²

1 (φ. 6') «Κωνσταντίνου ἀναγνώστου ἡμιάμβια ἐπευχαραστικὰ τῆς πρὸς αὐτὸν φιλικῆς διαθέσεως τοῦ ἐνδοξοτάτου σεκρετικοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου»

2 (φ. ε') «Στίχοι πολιτικοί»

3 (φ. η') «Στίχοι εἰς τὸν ψαλτήρα»

4 (φ. η') «Στίχοι λαμβικοί πρὸς φίλον»

5 (φ. η') «Σχέδος»

6 (φ. θ') «Ἔτερον»

7 (φ. θ') «Ἔτερον»

8 (φ. θ') «Ἐπιτύμβιον εἰς τὴν θανοῦσαν βασίλισσαν»

9 (φ. ι') «Παραινετικὸν»

10 (φ. ια') «Εἰς μάγιστρον Θεοφύλακτον ἐπιτύμβια»

11 (φ. ια') «Εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον»

12 (φ. ιβ') «Εἰς Χριστὸν»

13 (φ. ιβ') Ἐνεπίγραφον

14 (φ. ιβ') Ἐνεπίγραφον

15 (φ. ιγ') «Εἰς Ψηναῖον τοῦ Γεωμέτρου»

16 (φ. ιγ') «Τοῦ αὐτοῦ εἰς πυλωρὸν Ἡλιοῦ πατρικίου»

17 (φ. ιγ') «Τοῦ αὐτοῦ εἰς Μιχαήλ»

18 (φ. ιδ') «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Πηγάσιον»

19 (φ. ιδ') «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν στρατηγὸν Κηρουλάριον»

20 (φ. ιδ') «Τοῦ αὐτοῦ εἰς Μιχαήλ χοροστάτην»

21 (φ. ιε') Ἐνεπίγραφον

22 (φ. 1) «Τοῦ Γεωμέτρου εἰς τὸν Βῆ² ἀναφωνήσαντα»

23 (φ. 1) «Εἰς τὸν ἄρχοντα»

1. Ἡ ἀρίθμησης τῶν πρώτων φύλλων γίνεται διὰ γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου β—ιε τῶν δὲ μετὰ ταῦτα δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν 1—15. Ἐν τῇ πρώτῃ ἀρίθμηση, τῇ διὰ γραμμάτων, παρελείφθη τὸ ζ', ἐπειδὴ δ' ἀρχεται ἡ ἀρίθμησης ἐκ τοῦ β' τὰ ὅλα φύλλα εἶνε 13.

2. Ἡ ἀρίθμησης τοῦ πρώτου φύλλου διὰ τοῦ β' δύναται νὰ πείσῃ ἡμᾶς ὅτι ὁ Λάμπρος ἐσκέπτετο νὰ προτάξῃ εἰσαγωγὴν μέλλουσαν νὰ καταλάβῃ τὸ φύλλον α'.

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜ. ΙΣΤ'

- 24 (φ. 1) «Εἰς ζωγράφον ἐμβάλλοντα μεθύστριαν»
 25 (φ. 1) «Εἰς σκλάβον μελιστήν»
 26 (φ. 1) Ἐνεπίγραφον
 27 (φ. 1) Ἐνεπίγραφον
 28 (φ. 2) «Τοῦ Πατρικίου;»
 29 (φ. 2) «Τοῦ αὐτοῦ»
 30 (φ. 3) «Τοῦ αὐτοῦ»
 31 (φ. 3) «Τοῦ αὐτοῦ»
 32 (φ. 3) «Τοῦ αὐτοῦ»
 33 (φ. 4) Ἐκέφαλον μετὰ δύο ἐτέρων ἄνεπιγράφων
 34 (φ. 4) «Εἰς ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ μεθ' οὗ εἰκονίσθη ὁ Χριστός καὶ ἡ Θεοτόκος καὶ ὁ Πρόδρομος καὶ μάρτυρες ὑπὲρ Θεοφάνους»
 35 (φ. 5) «Ἄλλα εἰς αὐτοὺς»
 36 (φ. 5) «Ἄλλα»
 37 (φ. 6) «Εἰς Γαβριήλ μεθ' οὗ οἱ αὐτοὶ συνεικονίσθησαν»
 38 (φ. 6) «Ἄλλα εἰς αὐτὸν ὡς ἐκ τοῦ Χριστοῦ»
 39 (φ. 7) «Εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ»
 40 (φ. 7) «Ἐπιτύμβια εἰς τὸν κύρ Ἰωσήφ τὸν ἀδελφὸν τοῦ κύρ Συμεῶν»
 41 (φ. 7) «Εἰς στρατηγὸν Κατακαλῶν»
 42 (φ. 8) Ἐνεπίγραφον
 43 (φ. 9) Ἐνεπίγραφον
 44 (φ. 10) Ἐνεπίγραφον
 45 (φ. 11) Ἐνεπίγραφον
 46 (φ. 11) «Εἰς διαφόρους ἀγίας»
 47 (φ. 13) «Στίχοι τοῦ μακαρίτου κύρ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ»
 48 (φ. 12) «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀβραάμ ξενίζοντα τὴν ἀγίαν Τριάδα»
 49 (φ. 13) «Ὡς ἀπὸ τοῦ Ἰὼβ πρὸς τὴν οἰκείαν γυναῖκα ἀποστρεφόμενην αὐτὸν καὶ λέγουσαν· εἶπω τι ρῆμα;»
 50 (φ. 13) «Πρόλογος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν τοῦ Χριστοῦ γενεολογιῶν. Ἰαμβικοί»
 51 (φ. 13) Ἐνεπίγραφον

52 (φ. 14) Ἔτεροι εἰς τὴν θείαν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ.

Ἐκ τῶν ἔργων τούτων τὰ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔχουσι γραφῆν ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἀναγνώστου¹, ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου γίνεται δῆλον.² Καὶ τὰ δύο ταῦτα ποιήματα ἔχει ἐκδώσει³ ὁ Banescu ἐπὶ τῆ βάσει φωτογραφιῶν τοῦ κώδικος 367. Κατὰ ταῦτα περιττὴ καθίσταται καὶ ἡ ἐκδόσις τῶν δύο τούτων ποιημάτων, ἀφοῦ μάλιστα ἐλάχισται διαφοραὶ ὑπάρχουσι μεταξὺ τοῦ κειμένου τοῦ Λάμπρου καὶ τοῦ Banescu. Ἰδοὺ αἱ διαφοραὶ αὗται.

Ποίημα πρῶτον 4

Λάμπρου	Banescu
Στιγ. 36 τὴν κάκιστον K	τὴν κάκιστην
> 65 δέ τι K	δ' ἔτι
> 91 τάλας K	ὁ τάλας

Ποίημα δεύτερον

> 1 καὶ ἂν σ' ἐλύπησα K	κι ἂν σὲ ἐλύπησα ⁵
> 3 ἔδει σε K	ἔδεισε 6
> 4 οὐδὲ γὰ θήσης	οὐδὲ θήσεις K
> 4 θλιψιν K	θλίψιν

1. Περὶ τοῦ βίου τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἀναγνώστου πρβλ. Krumphacher Gesch. de byz. Lit. σ. 778 μετρ. Σωτηριάδου τομ. Β' σ. 747 ἑ. πρβλ. ἰδίᾳ τοῦ Παλατίνου κώδικος ὑπ' ἀριθμὸν 367 τὴν ἐν φύλ. 169β σημειῶσιν τὴν δημοσιευθεῖσαν καὶ ἐν Ν. Ἑλληνομνήμονι τομ. ΙΕ' σ. 164. «Ὁ πριμμικήριος τῶν κατὰ Κύπρον ταβουλαρίων Κωνσταντίνος εὐτελής ἀναγνώστης ὁ καὶ τὸ ὕφος γράψας καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν καὶ γράψας ὑπέγραψα. Πριμμικήριος Κωνσταντίνος» Πρβλ. ἔτι Banescu ἐν. ἀν. σ. 7.

2. Στιγ. 45 πρβλ. φ. 189α τοῦ Παλατίνου κώδικος 367 καὶ Banescu ἐν. ἀν. σ. 18.

3. ἐν. ἀν. σ. 14 ἑ.

4. Ὁ Λάμπρος ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναγινώσκει ἀντὶ σεκρεταρίου σεκρετικοῦ. Περὶ τῆς ἐννοίας ἡμιάμβια πρβλ. τὰς ὁρθὰς παρατηρήσεις τοῦ Banescu (ἐν. ἀν. σ. 9) καὶ τὴν ἀναίρεσιν τῆς σφαλερᾶς ἐκδοχῆς τοῦ Κρουμβάχερ (ἐν. ἀν. σ. 9).

5. Οὕτω καὶ κατωτέρω.

6. Οὕτω καὶ κατωτέρω.

Στίχ.	7 και ἐλυπήθης K	κ' ἐλυπήθης
>	9 πάραυτα	παραῦτα ¹ K
>	10 Μαῖστωρ K	μαῖστορ'
>	12 ἄκρας	αῦρας K
>	13 τίνας λόγους K	τίνες λόγους
>	30 μὴ θέλῃς K	μὴ θέλεις
>	37 σου K	σοῦ
ῖ	46 σε καρδίᾳ K	σῆ καρδίᾳ

Ταῦτα ὡς πρὸς τὰ δύο πρῶτα ποιήματα καὶ τὰς διαφορὰς τῶν γραφῶν τῶν κειμένων τοῦ Λάμπρου καὶ Banescu. Ζητεῖται νῦν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα ποιήματα, τὰ εὐθὺς ἀμέσως ὑπάρχοντα ἐν τῷ κώδικι 367 καὶ ἀντιγραφέντα ὑπὸ τοῦ Λάμπρου, τὰ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 3 μέχρι τοῦ 14 συμπεριλαμβανομένου², εἶνε καὶ ταῦτα ποιήματα τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἀναγνώστου.³

I. Τὰ ποιήματα ταῦτα δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς αἰνίγματα (5, 6, 7, 13, 14) καὶ ἐπιγράμματα (3, 4, 8, 9, 10, 11, 12). Περὶ τῶν αἰνιγμάτων δύναται τις μετὰ βεβαιότητος ν' ἀποφανθῆ ὅτι δὲν εἶνε τοῦ Ἀναγνώστου, διότι ταῦτα εἶνε καὶ ἄλλοθεν γνωστὰ ἀναφερό-

1. Ὁ Banescu σημειοῖ (σελ. 17) «παραῦτα déplacement de l'accent, à cause du rythme».

2. Ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 15 (φ. γγ') πρόκειται πλέον περὶ ποιημάτων τοῦ Γεωμέτρου ὡς ἡ ἐπιγραφή δεικνύει «Εἰς Ψηνᾶν τοῦ Γεωμέτρου».

3. Ὡς φαίνεται ὁ Λάμπρος εἶχε τὴν γνώμην ὅτι καὶ τὰ ποιήματα ταῦτα εἶνε τοῦ Ἀναγνώστου. Τοῦτο δυνάμεθα νὰ εἰκάζωμεν ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων ἐν τῷ προλόγῳ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀνεκδότων ἐπιγραμμάτων τοῦ Μιχαήλ τοῦ Γραμματικοῦ, τῶν περιεχομένων ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι. Ἴδου τί γράφει ὁ Λάμπρος (N. Ἑλλ. τομ. ΙΔ' τευχ. α' σελ. 3) «Καὶ το μὲν ὄνομα τοῦ Μιχαήλ Γραμματικοῦ φέρει πράγματι ἐν τῷ κώδικι μόνον τὸ ὑπὸ τοῦ Krumbacher κατὰ τάνωτέρω σημειούμενον ποίημα. Ἀλλὰ πιθανώτατα τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ εἶνε καὶ ἕτερα ἕξ ἐπιγράμματα, καὶ ταῦτα διότι, ὁμοίως καὶ ἄλλων ποιητῶν ἔργα ἐν τῷ αὐτῷ περιλαμβανόμενα κώδικι, ἐκδοθησόμενα παρ' ἡμῶν ἐν ἄλλῳ τεύχει τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμωνος, φέρουσι μόνον ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ποιημάτων ὄνομαστί τὸν ποιήσατα, ἐπομένων ἀνωνύμων καὶ ἄλλων ἐπιγραμμάτων τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ, μεθ' ἃ ἔπεται κάλιον σειρὰ ποιημάτων ἄλλου καὶ τούτου ἐν τῷ πρώτῳ καὶ μόνῳ ρητῶς σημειουμένου».

μενα εἰς ἄλλους¹. Περὶ δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων δύναται τις νὰ ἀμφιβάλλῃ ἐὰν ταῦτα ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ Ἀναγνώστου. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν τουλάχιστον 8 «Ἐπιτύμβιον εἰς τὴν θανούσαν βασίλισσαν» ἀναφέρεται εἰς τὴν Εὐδοκίαν, τὴν σύζυγον τοῦ Ῥωμανοῦ τοῦ Διογένους, τὴν Μακρεμβολίτισσαν, ἣτις ἀπέθανε πρὸ δύο περίπου αἰώνων πρὸ τῆς ἀκμῆς τοῦ Ἀναγνώστου, ὁ ὁποῖος, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, δυσκόλως ἠδύνατο νὰ σκεφθῆ νὰ γράψῃ εἰς ταύτην ἐπιτύμβιον ὡς ὀρθῶς ἔχει ἤδη παρατηρήσει ὁ Banescu.² Κατὰ ταῦτα πιθανώτατα τὰ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 3-14 ποιήματα δὲν εἶνε τοῦ Ἀναγνώστου. Τοῦτο ὅμως, ἐννοεῖται, οὐδὲν κωλύει ἡμᾶς³ νὰ ἐκδώσωμεν ταῦτα τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ἕσον ἀρκοῦσαι διαφοραὶ ὑπάρχουσι μεταξύ τοῦ κειμένου καὶ τῶν ἐκδεδομένων αἰνιγμάτων καὶ τοῦ ἡμετέρου,

II. Τὰ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 15 μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 27 συμπεριλαμβανόμενου εἶνε ποιήματα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Γεωμέτρου,⁴ Τὰ ποιήματα ταῦτα καταλαμβάνουσι τὰ φύλλα τοῦ βατικανοῦ χειρογράφου 140α--140β καὶ 143α--143β τῶν μεταξύ φύλλων 1406--143α, περιλαμβανόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου ἤδη ἐκδοθέντα ποιήματα τοῦ Μιχαήλ τοῦ Γραμματικτοῦ⁵ Ὁ εἰδικῶς περὶ τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Γεωμέτρου ἀσχοληθεὶς Petri Tacchi-Venturi

1. Οὕτω τὸ 5 «Οὐδεὶς σπορεύς» ἀποδίδεται εἰς τὸν Ψελλὸν (πρβλ. Boissonade *Anecdota graeca* III ἐκδ. 1831 σ. 432). Τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 «Ἴππον ἔχω» εὑρεθῆναι καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ τοῦ Ν. Βέη δημοσιευθεῖσι αἰνίγμασι ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Βυζαντινὰ αἰνίγματα» (Ἐπετηρ. τοῦ Παρνασσοῦ 1902 ἀριθμὸς αἰν. 8 σ. 108). Τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 «Σοφὸς πέφυκεν ὄσπερ εὖρη» ἀποδίδεται εἰς Βασίλειον τὸν Μεγαλομίτην (πρβλ. Boissonade ἐν. ἀν. 442-443). Τὸ ὑπ' ἀριθ. 14 τέλος «Εὖρηκα τερπνὸν καὶ σοφὸν» δύναται νὰ συνταυτισθῆ ὅπως-δήποτε πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 34 δημοσιευθὲν ὑπὸ τοῦ Boissonade αἰνίγμα τοῦ Μεγαλομίτου (ἐν. ἀν.).

2. Ἐν. ἀν. σ. 8

3. Ὁ Banescu δὲν ἐξέδωκε ταῦτα, διότι ἐσκόπευε νὰ ἐκδώσῃ τὰ ἔργα μόνον τοῦ Ἀναγνώστου.

4. Περὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Γεωμέτρου πρβλ. ἰδίᾳ Petri Tacchi-Venturi *commentariorum de Joanne Geometra ejusque in s. Gregorium Nazianzenum inedita laudatione in cod. Vaticano Palatino 402 adversata*. Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ *Studi e documenti di storie e diritto* 1863 (πρβλ. καὶ *Byz. Zeits.* 3 σ. 212).

5. Ν. Ἑλλην. τομ. ΙΔ (1917) σ. 3 ἔ.

ἀναφέρει τέσσαρα ἐπιγράμματα τοῦ Γεωμέτρου ἐκ τοῦ ἡμετέρου κώδικος ἐκδίδων τοὺς τίτλους τούτων καὶ τὰς ἀρχάς.¹ Ἐκδίδομεν κατωτέρω ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου ἀντιγραφέντα ἐκ τοῦ ἡμετέρου κώδικος ἔργα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Γεωμέτρου.

III. Τὰ ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 28 μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 46 συμπεριλαμβανομένου ποιήματα δύνανται τοῦλάχιστον ἐν μέρει νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν Πατρικίον, τὸν Χριστόφορον δηλαδὴ τὸν Μυτιληναῖον.² Τὸ ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ φύλλου 1436 σύμπλεγμα (Π ἀνωθεν τοῦ ὀποίου Ρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὀποίου γραμμῆ ὀριζοντία ὡστε νὰ ἀποτελεῖται Γ) ὀφθαλμοφανῶς πρέπει νὰ ἀναγνωσθῆ Πατρικίου.³ Ἐὰν ποιεῖται ταῦτα καταλαμβάνουσι τὰ φύλλα 1436-1466 τοῦ βασικανοῦ χειρογράφου,⁴ εἶνε ὅμως ζήτημα, ἐὰν πάντα⁵ καὶ μάλιστα τὰ

1. Πρβλ. τὸ ἀνωτέρω ὑποσημειωθὲν ἔργον τοῦ Tacchi Venturi καὶ Byz. Zeits. 3 σ. 212. Ἐτι. Κρουμβάχερ Ἱστορ. τῆς βυζ. λογοτεχ. κατὰ μετάφρασιν Σωτηριάδου τομ. Β' σ. 663 ῥ.

2. Περὶ τοῦ Πατρικίου πρβλ. ἰδίᾳ Antonio Rocchi Versi di Cristoforo Patrizios. Ἐν Ρώμῃ 1887 πρβλ. ἔτι C. Dilthey Symbolae criticae ad anthologian graecam ex libris manu scriptis petitae 1891 Göttingen. Leo Sternbach Appendix Christophorea 1900 Leopoli καὶ V. Lundström Rammenta byzantina II—VIII Eranos 4 1901 Upsala καὶ Eduard Kurtz Die Gedichte des Christophoros Mytelenaios 1903.

3. Ὁ Λάμπρος ἀντιγράψας τὸ ἐν περιθωρίῳ τοῦ κώδικος σύμπλεγμα γράφει (πατρικίου; Χριστοφόρου Μυτιληναίου. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Rocchi καὶ Kurtz). Ὁ δὲ Κρουμβάχερ «Πρέπει ἀκριβέστερον νὰ ἐρευνηθῆ κατὰ πόσον ἀνήκουσιν εἰς τὸν Χριστόφορον Πατρικίον τὰ ἐπιγράμματα τὰ ἐν τῷ ἀρχαίῳ καὶ πολυτίμῳ κώδικι οὐατικανῶ παλατίνῳ 1367 τοῦ 17 αἰῶνος φύλλῳ 143v—144r, ἅτινα ἐν τῷ περιθωρίῳ φέρουσι διὰ μονογράμματος τὴν ὀνομασίαν Π (Πατρικίου;) ὡς καὶ τινὰ ἐπόμενα τούτοις ἐπιγράμματα, οἷον τὰ ἐπιτύμβια εἰς Ἰωσήφ, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Συμεών, καὶ τὸν στρατηγὸν Κατακαλῶν, ὅστις βξη ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μονομάχου, ἄρα ἦτο σύγχρονος τοῦ Χριστοφόρου (Ἱστορ. τῆς βυζ. λογ. κατὰ μεταφρ. Σωτηριάδου τομ. Β' σ. 680).

4. Τοῦ φύλλου 144a δὲν εἶχε φωτογραφίαν ὁ Λάμπρος, καὶ διὰ τοῦτο ἀντέγραψε τὰ ποιήματα τοῦ φύλλου 143β καὶ ἔπειτα τοῦ 144β.

5. Ἐκ τοῦ ἀφιεμένου χώρου δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ὅτι ἐπρόκειτο ἐν αὐτῷ νὰ γραφῆ ἐπιγραφή ἣτις ἐλησημονήθη καὶ οἷτω ἔμεινεν ὁ χώρος κενός. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἐν τῷ κενῷ τούτῳ χώρῳ ἠδύνατο νὰ γραφῆ ἡ ἐπιγραφή καὶ ποιήματός τινος τοῦ Πατρικίου καὶ ἐπομένως ὁ κενός χώρος καθ' ἑαυτὸν δὲν ἀποδεικνύει ὅτι τὰ ποιήματα ταῦτα ἴσῃν ἄλλου συγγραφέως.

τελευταία πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν Πατρίκιον, ἀφοῦ ταῦτα εἶνε ἀνεπίγραφα. Ὁ Λάμπρος γράφει διὰ μελάνης εὐθύς μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «(ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἐκδόσει Roschi καὶ Kurtz)» καὶ ἐν τῷ περιθωρίῳ διὰ μελάνης «Δὲν ὑπάρχουσι παρὰ Kurtz καὶ Roschi». Πράγματι τινὰ τῶν ἐνταῦθα ἀποδιδομένων εἰς τὸν Πατρίκιον ποιημάτων εἶνε ἀνέκδοτα. Ἐπειδὴ ἕμως ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις παρατηροῦνται διαφοραὶ τινες, ἐκδίδομεν κατωτέρω κατὰ σειράν τὰ ποιήματα ταῦτα κατὰ τὸ ἀντίγραφον τοῦ Λάμπρου.

IV. Τὰ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 47 μέχρι τοῦ τέλους, τοῦ ἀριθμοῦ δηλαδὴ 52, ποιήματα ἀποδίδονται εἰς τὸν Θεόδωρον τὸν Προδρόμον κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ πρώτου τούτων «Στίχοι τοῦ μακαρίου κῦρ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου εἰς τὰς 15' ἑορτὰς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον τῶν ποιημάτων τούτων ἔχουσιν ἤδη ἐκδοθῆ παρὰ Migne (ἐλλ. πατρ. τομ. 113 σ. 1233), τὸ δὲ ἐκδεδομένον κείμενον οὐδόλως παραλλάσσει τοῦ ἡμετέρου πλὴν τοῦ τελευταίου στίχου, ὅστις ἐν τῷ ἡμετέρῳ κειμένῳ ἐκφέρεται ὀρθῶς «καρπὸν γὰρ ἀμφοῖν, καρπὸν ὀσφύος φύεις» καὶ ἐνὸς στίχου παραλειφθέντος ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Migne, πρὸ δηλαδὴ τοῦ προτελευταίου στίχου «ὡς ὑπέρευγε τοῦ φιλοξένου βίου» προηγείται ἐν τῷ ἡμετέρῳ ὁ παρὰ τῷ Migne ἐλλείπων στίχος «ὡς ὑπέρευγε πίστεως τῆς σῆς γέρον». Τὰ μετὰ ταῦτα ἐν μέρει εἶνε γνωστά, ἐν τούτοις πρέπει νὰ ἐκδοθῶσι καθ' ἕσπον ὑπάρχουσιν ἐν αὐτοῖς διαφοραὶ τινες ἀξίαι προσοχῆς.

Κ. Ι. Δ.

I

Στίχοι εἰς τὸν ψαλτῆρα.

Λαυτικὴ πέφυκα δέλτος ἀσμάτων
φέρουσα τῷ γράψαντι φέρτατον κλέος,
θεόγραφον χάριν δὲ τῷ κεκτημένῳ

καὶ μανθάνουσιν εὐκλεᾶ τὴν καρδίαν
καὶ τοῖς βλέπουσιν ἐνθεεστάτους νόας
ψάλλουσι δ' ἅμα πνεύματος χορηγίαν.

Στίχοι λαμβικοί πρὸς φίλον.

5 Ἀντάξιόν σοι δῶρον οὐ γένοιτό σοι
οὐ χρυσὸν ἐν λεγούσι τοῦ Κροίσου μῦθοι,
οὐ χρυσὸν ἐν κέκευθεν Πακτωλοῦ δίνῃ,
οὐ χρυσὸν ὅστις ἦν ἅπαντα τῷ Μίδῃ,
οὐ Ταντάλου τάλαντα τοῦ παλαιτάτου,
οὐχ οἱ φόροι ρέοντες εἰς Αὔσονίους,
10 οὐ πᾶς ὁ κόσμος· φθαρτός ἐστι καὶ ρέων,
ἀλλ' ὡς διδαχθεὶς τοὺς νόμους τοῦ Κυρίου
τὰ λεπτὰ χήρας ἀντὶ πάντων προσδέχου.

Σχέδος.

15 Οὐδεὶς σπορεύς μου καὶ φύω σποράς δίχα,
τρέφομαι πέτρα καὶ καλοῦμαι πρὸς τάδε
τέμνει σίδηρον εἰς θεὸν τε λεπτόνας
ἀνὴρ χαραγμὸν εὐφυτον ποιεῖ μέσον,
ἐν ζόφῳ δὴ καγὼ [τε] βέβλημαι οὕτως
κινουῖσιν ταῦτα καὶ λαλοῦσιν ὀξέως
ὡς μέχρι δεσμῶν ἢ βροντῇ τῶν ἐσχάτων.

Ἄτερον.

20 Ἴππον ἔχω τρέχοντα λευκῷ πεδίῳ
τρεις ἐπιφερόμενον ἀόπλους ἄνδρας.
Ἐὰν οὐ σχίσῃς τοῦ ἵππου τὸ κρανίον
ὁ ἵππος οὐκ ἰσχύει περιπατῆσαι.

1. εὐκλεᾶ	4. δῶρον	5. μῦθοι	7. ἅπαντα	10. φθαρτός ἐστι
12. ἀντι	13. σποράς	14. καλού' μ	18. λαλοῦσιν ὀξέως	20. λευ-
κῶ ἐκ τοῦ λευκῷ	πεδεῖω			

“Ετερον.

Εἰς τὴν κρίσιν εἰ δούλει βάνειν εὐθέτως,
μὴ πρὸς γάρην δίκασε, μὴ κλέπτῃν δώσῃ.
Κάθου, δικαστῆ, πρὸς θεὸν μόνον βλέπων.
Ἰσορροποῦ πλάστιγγα τῇ δίκῃ νέμε.

Μὴ πρὸς πρόσωπον, μὴ πρὸς ἀξίαν ἴδῃς,
μὴ τῷ πένητι συμπαιθήσῃς ἐν κρίσει,
μὴ δάκρυόν σε, μὴ στεναγμὸς ἐλκύσῃ.

5

Τὸ γὰρ δίκαιον ἀδυσώπητον πέλει.
Θεὸς κριτῆς δίκαιος, ἐν φόβοῦ μόνον.
Ρήτορας αἶνει, πρεσβύτας σεμνῶς ἔχε.

10

Ἐπιτύμβιοι εἰς τὴν θανοῦσαν βασίλισσαν. (ψ. 1396)

Τύμβον κατασκεύαζε τῆς Εὐδοκίας
ἢ κρύσταλλον θεῖς ἢ διαυγεῖς ὕλους
καὶ συγκαλυψάτω δὲ τοῦτον, ὡς φίλος,
ὑφασμα λεπτὸν ὡς ἀράχνης δακτύλων,
μὴ ζημιωθῆ, κάλλος, ἄρρητον στέφος,
ὡς ἂν Ῥωμανὸς ὁ γλυκὺς συνανέστης
ἐξοστρακίζων δακρύων τὴν πικρίαν
ἔχοι παρηγόρημα τὴν θεωρίαν.

15

Παραινετικὸν

Ἰάφου προκύψας κέρδος ἐκλέγου βίου,
ποῦ πᾶν τὸ κάλλος; πλούσιος τίς καὶ πένης;
Ἄρμὰ λέλυνται καὶ σέσηπεν ὀστέα.
Ἔρρει τὰ νεῦρα. Ποῦ δλέπεις ἀρτηρίας;
Ἴνες παρεσπάθησαν, οἱ μύες κόνις.
Μυδῶσι σάρκες καὶ προσώζεσαν φλέβες.
Ποῦ βοστρύχων ἢ τέρψις ἢ τῶν ὀφρύων,

25

2. δώσει 5. ἴδοις 7. δακρυόν 10. ἔνει 12. κρύσταλον
18. παριγόριμα 23. Ἴνες αἱ μυῖαι

Ποῦ βλέμμα γοργόν, ποῦ ῥίς, ποῦ δὲ τὸ στόμα
καὶ τᾶλλα κάλλη; Τέφρα, χόος καὶ σαπρία,
ἕως ἀναστῆ, πᾶν τὸ πλάσμα πρὸς κρίσιν.

5

Ληφθεὶς γὰρ ἐκ γῆς γῆ συνάπτεται πάλιν
καὶ γῆθεν ἦρται καὶ πρὸς οὐρανὸν τρέχει,
τέλος θεοῦται πρὸς θεὸν νεῦον μόνον.

10

Σάλπιγξ γὰρ ἠχήσασα τοῦ τέλους ἄφνω
παλιμπνόους δείξειε τοὺς τεθνηκότας,
ὄστα πρὸς ὄστα, νεῦρα πρὸς νεῦρα θέσεις,
σαφῶς ἐφαρμόττουσα πανσθενεὶ σθένει,
οὐ νεύματι ζῶ, κἂν λυθῶ πρὸς ἀέρα.

15

Κέρδος τί λοιπόν; Οὐδὲν ἐκ τῶν ἐνθάδε,
Ὅναρ τὰ πάντα, καπνός, ἀτμίς αἰθάλης.
Πλὴν ἔψεται σοι τῶν τρόπων ἢ χρηστότης,
ἧς χρηστὸς ὄλβος γίνεται τοῖς ἐμπόροις.
Ναί, τοῦτο κέρδος ἢ τὸ πᾶν τοῦ χρυσοῦ.
Ἄλλ' εὐτρεπίζου πάντοτε πρὸς τὸν τάφον·
καὶ γὰρ προπέμπων τὴν ἀναπνοὴν ἔτι καὶ τέως
οὐκ οἶδας εἰ σπάσειας εἰς πνοὴν ἔτι.

*Εἰς μάγιστρον Θεοφύλακτον
ἐπιτύμβια.*

20

Τὸ θνητὸν ἔσχε Θεοφυλάκτου τάφος,
Χριστὸς συνέσχε Θεοφύλακτον ἄνω,
κἂν ταῦθα κείται τῶν νόσων πεπαυμένος,
σάλπιγγος ἤχον τῆς ἐγέρσεως μένων.

25

Ἄλλ' ἐξεταστὰ τῶν νεφρῶν καὶ καρδίας,
εἰ μὴ παρεβλέψειας ἡμαρτημένα,
εἰ τῶν ταλάντων ἐξαπαιτεῖς τοὺς τόκους,
ἐζημίωσας πλάσμα τῶν σῶν δακτύλων.
Πλὴν γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν ἐξωθεν ρύπου.

2. τ' ἄλλα 3. ἕως 7. ἠχήσασα 13. αἰθάλης ἐκ τοῦ αἰθάλης
15. ὄλβος ἐκ τοῦ ὄλβος 18. Ὁ στίχος εἶνε ὑπέρμετρος

Σώζεις δὲ προΐκα τὸν μάγιστρον, Χριστέ μου
καὶ πάντα πιστὸν σῶσον οἷς οἶδας τρόποις.
Σῶσαι γὰρ ἦλθε κόσμον, οὐ κρίνα· Λόγος.

Εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον

Θαυμαστά πάντα μάρτυρος Γεωργίου,
ἀγῶνες, ἄθλα, σκάμματα, τροχοί, ξέσεις.

φ. 140α

5

Ἐντεῦθεν ἔσχε πρὸς θεὸν παρρησίαν
αἰρεῖν πρὸς ὕψος χειρὰς ἡγιασμένας.

Πεῖθει με φίλτρον, ἐκδιάζει με πόθος,

ὦ φωταγωγὲ μάρτυς ἡγλαῖσμένε

ἐξεικονίζεις ἀστραπῆς σου τὴν θέαν

10

εἰς ρίψιν, εἰς κάθαρσιν ἀγνοημάτων.

Σὺ φῶς νοητόν, μάρτυς ἡγλαῖσμένε,

Γεώργιε, φρούρησον οἷς γράφω πόθῳ

τῆς σῆς ἀστράπτουσαν αἰγλήν εἰκόνας

καὶ τῆς μελλούσης σῶσον ἄρπάσας δίκης.

15

Εἰς Χριστόν.

Χριστὸς κατήλθεν ἐν Σινᾷ πρὶν ἐν γνόφῳ,

κατήλθε καὶ νῦν κάλλεσι τῶν χρωμάτων,

διδούς μονασταῖς προστάτιν τὴν μητέρα,

ρύπου μολυσμὸν ὡς ἀπορρίψαι θέλων.

(Ἐνεπίγραφον).

Σοφὸς πέφυκεν ὅσπερ εὔρη νῦν τόδε.

20

Τοῦ παντὸς ἐκτὸς καὶ κινοῦμαι καὶ τρέχω.

Πάλιν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀφείς τόπον μένω,

ὀρίζομαι δὲ καὶ τόπῳ μικρῷ τρέχω,

καὶ πῶς κινοῦμαι μὴ κινούμενος λέγε·

κινούμενος γὰρ οὐ κινοῦμαι καὶ τρέχω.

25

(*Ἀνεπίγραφον*).

Κύρηκα τερπνὸν καὶ σοφὸν καὶ ποικίλον,
 Ἴδὸ πέντάκις τρεῖς ἑπτὰ φεύγω σὺν δέκα
 μετρῶν σὺν αὐτοῖς τεσσαράκοντα τρίτον,
 αὐθις δὲ τὸ τρεῖς, οὐδαμῶς τὸ δις δ' ἔτι.

II

Εἰς Ψηνᾶν τοῦ Γεωμέτρου

5
 10
 Ψηνᾶς μὲν ἄλλοις, ἀλλ' ἔμοι λά τυγχάνεις.
 Ψηνᾶς ἐκλήθης ὡς λαλῶν πρὸς ψωμίον,
 εἴτε πρὸς ὄστον, εἴτε καὶ βραχὺ κρέας.
 Οὐκ ἄρτον ἔξεις ἔξ ἔμοῦ, λά, καὶ πάλιν
 Ἐκκλινον ὡς πόρρωθεν τῶν Κύρου Κυρίου,
 ἄπιστε Ψηνᾶ καὶ γὰρ εἰς βραχὺ τρύφος
 λέων φαγῶν πλήθικον ἐρρώσθη τάχος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς πυλωρὸν Ἑλιοῦ πατρικίου

15
 Τίς σοι πατήρ πέφυκε, τίς μήτηρ, λέγε.
 Μήτηρ Ἐρινύς, πᾶς ἀλάστορος σπόρος.
 Θεὸς [δέ] σε μισήσει ἐνάγριον τέρας,
 ἔχιδνα καὶ δράκαινα, πικρὸ σκορπίε,
 γραῦς, σκύλλα, βδέλλα καὶ τρυγῶν θαλασσία,
 πᾶν εἴτι δεινὸν πλήρες τοῦ θηρίου.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Μιχαήλ.

20
 Ἐν ἀμπέλοις φόβητρον πολλάκις φύλαξ
 ῥάκη παλαιὰ καὶ ρυπῶντα συνδέει.
 Ἄλλ' εἶπερ φόβητρον αὐταῖς ἀμπέλοις
 ὁ Μιχαήλ, ἔφευγον ἄν καὶ θηρία

2. συν

8. ἔξεις

14. δὲ προσθετίον

μῖσησαι

16. οκύλα βδέλλα

καὶ πᾶν πετεινὸν καὶ τὰ κνωδάλων γέννη.
 || Τοσοῦτόν ἐστι καὶ φόβητρον καὶ δέος
 καὶ πανταχοῦ μίασμα καὶ καινὸν τέρας
 καὶ τοῖς ὄρωσι καγχαρισμὸς καὶ γέλως.

φ. 140β

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Πηγάσιον

Κρίσιν κριταὶ κρίνουσι ἐν κριτηρίῳ.
 αἰεὶ τὸ ῥῶ λέγοντες ἠκριβωμένως,
 Κριτῆς δ' ὁ μὴ γνοῦς ἀσφαλῶς τὸ ῥῶ λέγειν
 ὀρθῶς προσειπεῖν οὐκ ἂν ἰσχύσῃ λόγον,
 ἀλλὰ κλιτῆν μὲν τὸν κριτῆν, τὴν δὲ κρίσιν
 κλίσιν προσείποι, πάντα λοξὰ καὶ νόθα.
 Ὅ γοῦν ἑαυτὸν μὴ σθένων ὀρθῶς λέγειν
 πῶς ἄλλον ἰσχύσειε μὴ λοξὰ κρίνειν;

5

10

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν στρατηγὸν Κηροπύριον

Καὶ σὺ στρατηγὸς κηροπύλου παιδίον,
 οὐ καὶ τὸ ῥῶ πέφευγεν ἐκ τῶν ρημάτων,
 ποίαν φρόνησιν ἢ λόγον κεκτημένος.
 Ὅμως κατεῖδον δαίμονα στρατηγέτην
 καὶ κηροπύλην ἐν βλέψαι μόνον θέλω
 καὶ Χαβδᾶν αὐτὸν ἐν μέσῃ Βυζαντίδι
 καὶ σῖτον ὀκτῶ τὸν μέδιμνον χρυσίων.

15

*Τοῦ αὐτοῦ εἰς Μιχαὴλ χοροστάτην
 τὸν ἀδελφὸν Θεοφυλάκτου*

Ὁ Μιχαὴλ ἔθελγε καὶ λίθων φύσιν·
 ὡς ὀρφικὸν γὰρ εἶχε κροῦμα τὸ στόμα
 καὶ χεῖρας ὡς περ εὐπτέρους ἢ καὶ λάλους
 Ἄλλ' ὡς τὸ δεινὸν εἶχε ρεῦμα τὸ στόμα

20

6. ἠκριβωμένος 18. χαβδάν

καὶ τὴν μελουργὸν γλῶτταν ἢ φλόξ τοῦ πάθους,
 νάρκη δὲ χειρας, τοὺς δὲ δακτύλους τρόμος,
 οὐκ εἶχε τέρπειν ψυχοπόνους ἀγγέλους,
 ἢ μᾶλλον ὡς ἔδοξεν εἰς τῶν ἀγγέλων
 ἢ πλεῖον ὡς ἠθέλησε καὶ τοὺς ἀγγέλους,
 ἄδειν συνήφθη τοῖς χοροῖς τῶν ἀγγέλων.

(Ἄνεπιγραφον).

[ᾠ] γραμμάτων ἄπειρε, κομπάζεις μέγα.

Ἐπὶ τὴν σόλοικον καὶ βεβαρβαρωμένην
 γλῶτταν παρορμαῖς εἰς ἄμυναν τῶν λόγων
 εἰς οὐρανοὺς ἄνειμι καὶ θεὸν οἶδα.

Εἰ δ' οὐ λάβης μοι τὴν ἀπαρχὴν καὶ μόνην,
 ἄνακτα συστῶ καὶ συνιστῶν νυμφίους
 εἴ τις διασεισεῖ φωνήεντά μου
 πρὸς οὐρανοὺς με καὶ θεὸν πάλιν βλέπει.

[α'].

Τοῦ Γεωμέτρου εἰς τὸν Β^η ἀναφωνήσαντα.

15 Δέων ἐκλήθης, ἀλλ' ἀηδῶν τυγχάνεις,
 κρείττων δὲ μᾶλλον μυρίων ἀηδόνων,
 τέρπων ἅπαντας, ἀλλ' οὐ πάντα τὸν χρόνον.

[β'].

Εἰς τὸν ἄρχοντα.

φ.143^δ || Ἡμεῖς βροτοὺς σοι τοὺς μελωδοὺς ἁσμάτων,
 σὺ δὲ πρὸς ὄρθρον ἀγγέλων μελωδίας
 20 ἔπεμψας ἡμῖν, ἀγγέλων ἀρχηγέτα.

2. ἀρχη 7. ᾠ προσέθηκα 11. ἀπαρχὴν 13. διασεισεῖ 14. οὐ
 ρανοὺς ἐκ τοῦ οὐρανοῦς 16. κρείττων 18. τὰ

[γ']

Εἰς ζωγράφον ἐμβάλλοντα μεθύστριαν

Βαλὼν γραφαῖς ἔσωθεν τὴν μέθην ὕλην
ἔξωθεν εἰκόνισε τοῦ πάθους τύπον
ἄνδρὸς μεθυστοῦ καὶ νόσος μεθύστρια.

[δ']

Εἰς σκλάβον μελιστήν.

Ἄδων Ἴωνᾶς ὁ Σκύθης καὶ μὴ θέλων
τοῦ βοῦ, πῶς τοῦτο; τῆς κωμῶδίας
κύφωνα θρηγνῶν τὸν συνήθη καὶ πέδας.

5

[ε']

(Ἄνεπίγραφον).

Ὁ μίμος οὗτος πάντα τυγχάνει μόνος
ἄνθρωπος ὃν ἄνθρωπος οὐκ ἔστι μόνον.

ζ' (i)

Ἰάλη κρυμνός καὶ σάρκες †

III

[α']

Τοῦ Πατρικίου (i)

Εἰδυῖα, σῶτερ, οὐδαμῶς ἄλλη πλέον
τῆς συμπαθείας ἀρετῇ χαιροῦντ[ά σοι]

10

1 γραφῆς 7. μίκος 9. κρυμνός Ἔχομεν ἐνταῦθα αὐτοτελὲς ἀνεπίγραφον ἐπίγραμμα Ἐν τῷ εἰς δὴλωσιν ἐκπτώσεως συλλαβῶν. 11. (καὶ 1-3 τῆς ἐπ. σελ.) ἰ κλει † εἰς δὴλωσιν ἐκπτώσεως συλλαβῶν.

τὸν συμπαθῆ γῆς δεσπότην Κωνσταντῖνον
 τριπαπποπατρόκληρον ἔλκοντα †
 σοὶ νοῦν συνιστῶ σοῦ μιμουμένην τρόπον
 καθὼς ἐφικτόν ἐστιν θνητῆ †
 5 Σαυτῶ συμπάθει γούν ὦν ὦ τέκνον †
 ἐκ καρδίας αἰτοῦντι νεῦσιν ἐν τάχει
 γῆς λαχεῖν καὶ τοῦ πόλου
 καὶ μέχρι γήρως ἐσχάτου καλῶς φθίσῃ

[β']

Τοῦ αὐτοῦ

Καὶ πρὸς δέησιν ἐκφέρεις τῶν χειλέων
 ὡς τοὺς λογισμοὺς ἐξετάζων, Παρθένε.
 10 σποδὸν σὸν ἔγνω καὶ τίνος χάριν δέη.
 Ναί, τέκνον οἶδα τοῦτο, καὶ καλῶς ἔγνωσ.
 Ὑπὲρ γὰρ ἀνδρὸς δεσπότης γῆς Αὐσόνων
 ὡς ἂν μακρὸν ζήσειεν ἐν βίῳ χρόνον
 15 καὶ τῶν δικαίοις εὐτρεπισμένων τύχοι
 ταύτην φέρω σοι, μὴ παροπτέαν κρίνας.
 (Ὁὐκ ἂν παροφθῆ, μητρὸς ἰκετηρία
 πέρας γὰρ αὕτη λήψεται, μὴ διστάσης.
 θάρρει τὸ λοιπόν, βασιλεῦ Κωνσταντίνε,
 20 ἀκηκῶς νῦν ὦν περ ἦρας νῦν λόγων.

[γ']

Σκοπὸς λόγων τῶν μητρικῶν πρὸς δεσπότην
 ἢ τοῦ τραφέντος πορφύρα σωτηρία,
 πόθεν δὲ τοῦτο γνώσομαι καὶ πῶς φράσον
 ἐστῶτα τοῦτον ἀντικρυς ταύτης βλέπων

5. σαυτῶσυμπαθεῖ
 ἢ ἔκπτωσις συλλαβῶν

7. ἀπλῶς διὰ κενοῦ, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τινος σημείου δηλοῦνται
 8. φθίσσει

23. ἐστῶτα

Ἴτε μήτερ αἰτεῖς συμπαθῶς κινουμένη ;
τὸν γῆς κρατοῦντα πορφύρας βλαστὸν φθάσειν
εἰς μακρότητα τῶν χρόνων καὶ τῆς ἄνω
δόξης μετασχεῖν. Χριστὸς εἰσακούσω, Παρθένε.

[δ']

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄνθρωπε πρόσχες· ζῶν γὰρ ἐκ τῆς εἰκόνας
ὁ βασιλεὺς νῦν προσλαλεῖ τῇ Παρθένω,
μεσίτην αὐτῆν τῷ θεανθρώπῳ λόγῳ,
ὡςπερ καταλάττουσαν αὐτὸν προσφέρων.
Εἰ δ' οὐκ ἀκούσεις, τὴν τέχνην μὴ φαυλίσῃς·
ψυχοῦν γὰρ οὐ δίδωσιν αὕτη ζωγράφους.

5

10

[ε']

Τοῦ αὐτοῦ

Ἄγτάξιόν τι προσφέρω σοι, Παρθένε
τῶν σῶν χάριτων· πάντα γὰρ μοι σφ' κράτει
Τὸ φύλλον· 144α λείπει.

εἰς γῆν τραπέισαν τὴν νεκρὰν οὐσίαν
ἐκ γῆς ἀνιστᾷ χειρὶ πανοθενεστάτῃ
νεκρῶν ἐγερθεὶς πρῶτος ὁ ζωῆς Λόγος.
Καὶ ταῦτα πιστὸς Ρωμανὸς κένσωρ γράφει
τῶν Ἀργυρῶν τὸ θαῦμα, δεῖκνυς τὸν πόθον
ἀνθ' ὧν φθορὰς γένοιτο τῶν παθῶν ἄνω.

15

Βλέπων καταπλάγηθι τὴν ἰσχυρὴν τέχνης
πῶς ταῖς γυναῖξιν ἐκτυποῖ τὸ δακρύειν,
πῶς ἀγγέλους δείκνυσιν ἐκθαμβουμένους.
Εἰποὶς στενάζειν καὶ μαθητῶν τὸν φίλον.

20

4. χς ἄνωθεν κενού

6. προσλαλεῖ

7. θεανῶ

8. προσφέρων

11. ἐντάξιον τί·

Ὁ Νικόδημος τῶν ποδῶν ρίψας βάθρα
 πανευσεβῶς ἀνεισιν, ἦλους ἐλκύσων.
 Βουλῆς Ἰωσήφ χεῖρα προσφύς ὀφρύσιν
 ἐκπλήττεται, νέκρωσιν ὀρῶν ξένην.
 5 Σὺ δεσπότην δὲ καὶ τύπον νεκρὸν βλέπων
 εὐνώμωνων θαύμαζε τὴν εὐσπλαγχίαν,

Κλήσιν ἐμὴν δηλοῦσι γράμματα τρία,
 ἐνός δὲ τούτων ἐκχοπέντος θῆρ μένω.
 10 Ἐξ δ' αὖ προσθείης τῶν ἀφύων γραμμάτων,
 εὐρησε με ζῶον ἡμερώτατον λίαν.

*Εἰς ἀρχιστρατήγον Μιχαήλ μεθ' οὗ εἰκονίσθη
 ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Θεοτόκος καὶ ὁ Προδρόμος καὶ μάρτυρες
 ὑπὲρ Θεοφάνους.*

Τάξει στρατηγῶν τῆς ἀνω σκηπτουχίας
 γενοῦ στρατηγὸς καὶ κάτω σκηπτουχίας
 φάνηθι φρικτὸς Μιχαήλ ἀλλοτρίοις,
 15 πρεμβολαῖς κύκλωσον ἡμᾶς ἀγγέλων.
 Χριστὸν δυσωπεῖ Παρθένος σὺν Προδρόμῳ
 Ἰσοῦ συναργεῖ καὶ στρατὸς τῶν μαρτύρων.
 Τοὺς σοὺς ἐπλιζε, τοὺς ἐναντίους τρέπε
 Θεοφάνους εἰς δόξαν εὐελπιστίας :—
 20 Πρὸς ὕψος ἦρθης ὡς μετάρσιον φύσιν,
 ἄλλ' ὡς ἂν Μιχαήλ καὶ δι' αὐτῆς εἰκόνας
 ἐχθροὺς καταρράξειεν εἰς Ἄδου βάθος
 ὕψων με τὸν σὸν οἰκέτην Θεοφάνην :—
 Μήτηρ μεσίτης, μάρτυρες στείρος γόνος,
 25 θαρσεῖτε πιστοί, στήτε τῶν ἐναντίων·
 Πάντες πεσοῦνται· μὴ τις ὑμῶν διστάσῃ.

ἦ. τύπων

Ἄλλα εἰς αὐτοὺς

Σὺ, Χριστέ, θάρσος, ἐπλα, νοῦς, βουλή, σκέπη
εἷης ὁ πλάστης πανταχοῦ Θεοφάνει,
ὁ Μιχαήλ δὲ πρὸς τροπὴν ἐναντίων
αἰτεῖ σε μήτηρ, μάρτυρες σὺν Προδρόμῳ :—

Ἄλλα

Οὗτος σὺς ἐστὶ κληρὸς, οὗς αἵματι σου
λαδῶν παρέσχον, Χριστέ μου, τῇ μητρὶ σου,
δὲ ὦν Μιχαήλ, μάρτυρες σὺν Προδρόμῳ
θραύσειαν ἐχθροὺς προσβολαῖς Θεοφάνους :—

5

Ἄλλα

Εἰ μὴ κράτος σῆς, Χριστέ, δείξεις ἰσχύος,
ἐροῦσιν ἐχθροὶ ποῦ θεὸς χριστωνύμων
!! Μητρὸς λιταῖς οὖν μαρτύρων καὶ σοῦ φίλου φ. 145^α
εὔρει κατ' αὐτῶν σοὺς νόας Θεοφάνης :—

10

Εἰς Γαβριήλ, μεθ' οὗ οἱ αὐτοὶ συνεικονίσθησαν :—

Σὲ καὶ στρατηγὸν καὶ συνοπλίτην ἔχω
τὴν διμαγωγὸν Γαβριήλ ἀσωμάτων.
Σὺ μοι γένοιο νοῦς, δπλον, βουλή, σθένος,
ἀρχιστράτηγος καὶ κράτος Θεοφάνει.
Ἔχεις φάλαγγας ἀσθενεῖς τῶν ἀγγέλων,
ἔχεις στρατεύμα πανσθενές τῶν μαρτύρων.
Ὁ Χριστὸς ἐγγὺς σὺν τεκούσῃ καὶ φίλῳ.
Τί λείπον; Οὐδέν, εἰ θελήσειας μόνον :—
Ἀρχιστράτηγον ὡς στρατευμάτων ἄνω,
ἀρχιστράτηγον καὶ στρατευμάτων κάτω

15

20

17. φάλαγγας^λ 19. συντεκούση 21. Ἀρχιστρατηγον

φέρω σε πίστει, Γαβριήλ, Θεοφάνης,
 αὐτόν τε Χριστόν, Παρθένον σὺν Προδρόμῳ.
 Εὗρες συνεργούς τούςδε, μαρτύρων στίφος³
 τίτρωσκε, βάλλε, πλήττε τοὺς ἐναντίους
 τοὺς κατ' αὐτῶν πανσθενῶς ἐνισχύων.
 Ναί, μὴ καταισχύνης με, σοὶ πεποιθότα : —
 Ἐχθροὺς νοητοὺς σὴ χεὶρ βαλλέτω,
 ἔχθροὺς ὄρατοὺς Γαβριήλ συγκοπτέτω,
 Ἄγνή συνέστω, φῶς νέμοι δὲ σὸς λύχνος
 Θεοφάνει σῶ μαρτύρων συνεργίᾳ : —
 Μήτηρ μὲν υἱὸν Ἰησοῦ σὺν Προδρόμῳ,
 σὺ Γαβριήλ δὲ καὶ στρατὸν τῶν μαρτύρων
 ἔχων σύμμαχος Θεοφάνει,
 πλήττων, διώκων, συγκλονῶν ἐναντίους.

Ἄλλα εἰς αὐτὸν ὡς ἐκ τοῦ Χριστοῦ.

15 Ἐπεὶ μεσίτης, μήτηρ, εἰ Θεοφάνους,
 τούτῳ Γαβριήλ, μάρτυρες πανοπλία,
 ὁ Πρόδρομος δὲ τὰς τρίβους ἐτοιμάζει
 καὶ γὰρ συνεργός εἰμι θαρρῶν βαλλέτω.

Εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ.

24 Ἐνοπλος εἰκὼν Μιχαήλ προταγγέλου
 καθὼς Ἰησοῦς ρωνγύει μονοτρόπους
 θαρσεῖτε, πιστοί, στήτε τὴν σωτηρίαν.
 Χριστὸς βραβεύει· μὴ τις ὑμῶν διστάσῃ.

*Ἐπιτύμβια εἰς τὸν κῦρ Ἰωσήφ τὸν ἀδελ-
 φὸν τοῦ κῦρ Συμεῶν.*

Πρὸ τῶν λούλων, φεῦ, κατεξηραμμένον
 ὡς ἄνθος ἐκπέπτωκεν Ἰωσήφ τάφῳ,

3. στίφος 5. κενὸν 9. ἀγνή δε 10. συνεργεία 12. γαβριήλ
 δε 13. κενὸν 14. ἐναντίων 18. συνεργός 19. πρόταγγέλου χάριν
 τοῦ μίτρου 20. καθὼς ἐκ τοῦ καθὼς

καὶ μὴ καταστέναζε πολλὰ τοῦ τέλους.
 Ρόδον γὰρ εἰς μήκιστον οὐ θάλλει χρόνον : —
 Χάρων, Ἴωσήφ πῶς ἄωρον ἤρπασας ;
 Οὐχ εὔρες ἄλλον ἄξιον διαρπάσαι : —
 Ὁ τύμβος οὗτος τῶν στρατευμάτων τάφος,
 ἢ τοῦ μεγίστου τῶν σχολῶν δομestίκου.
 Χρέος τὸ κοινὸν ἐν χαρᾷ γὰρ τινύων,
 ἠρῆγειν ἀφήκε τὸν στρατὸν χριστωνύμων
 Βάρδα μαγίστρου τῶν σχολῶν δομestίκου.

Εἰς στρατηγὸν Κατακαλῶν.

Ψυχὴν σιδηρᾶν ἢ σιδηρέαν φύσιν 10
 ὁ στερρὸς εἶχε Θετταλῶν στρατηλάτης
 Ὅμως σιδήρου πῦρ μαλάττει τὴν φύσιν,
 Κατακαλῶν δὲ πῦρ ἔρωτος ἐνθέου
 καὶ πῦρ ἔρωτος Κωνσταντίνου δεσπότη
 οὐ Ρωμανὸς φῶς ἐκ σελήνης Ἑλένης 15
 σφοδρῶς ἐνεύρου πρὸς σφαγὴν ἐναντίων.
 Ὡς γὰρ τις ἄκμων τῶν Σκυθῶν Οὐγγων βέλη
 ἔστηκε θραύων στερρότητι καρδίας.
 Σὺ δ', ὦ Χάρων ἀπληστε, κέρδος ἦν τί σοι
 τότε προσελθεῖν καὶ λαβεῖν ἀριστέα. 20
 Ἄρ' οἱ Σκύθας τρέποντες ἐκφεύγουσί σε ;
 Εἰ μὴ γὰρ ἦλθες, πάντας ἄρδην βρώμα σοι
 προὔθηκε τέμνων οἷα χόρτον ἢ χλόην.
 Πλήν, ὦ δίκαιε γνῶστα νοῦ καὶ καρδίας,
 αὐτὸς δικαιοσύνην εὐμενῶς ἴδε, 25
 πληγὰς ἀριθμῶν τρώσεων ἐναντίων,
 δὸς ἀνταμοιβὴν μυριόδλαστον χέριν
 καὶ ρεῦσαν αἷμα λύτρον αὐτῷ πταισμάτων
 εἰς σύναπτον τάξις ἐνθα μαρτύρων.

2. μίκιστον 10. σιδηρῶν 11. ἢ 12. καλάττει 17. οὐγγων
 9. ὦ 23. προὔθηκε 29. εἰς συνάπτον. Στίχος ἑλλιπής.

Ἄλλ' ὦ στρατηγοὶ καὶ στρατὸς καὶ σατράπαι.
 οὕτως ἀγωνίζεσθε μέχρις αἱμάτων,
 ὑπερμαχοῦντες πίστεως χριστωνύμων,
 ὡς οὗτος ἠγωνίστο· πρὸς γὰρ χιλίους
 γέρων ἄπους ἔστηκε θάρσει καρδίας,
 ὡς πύργος ἀκράδαντος αὔραις πνευμάτων
 κἀντεῦθεν εὔρε μυριόπλοκον στέφος
 ὁ καλλίνικος μάρτυς οὗτος Κυρίου,
 τριήμερος βρύουσα τὴν εὐωδίαν
 τριήμερον νέκρωσιν ἐκμιμουμένη
 ζωὴν ἀναβλύζοντος ἐντεθαμμένοις.

(Κενὸς στίχος διὰ τέλος ἢ ἐπιγραφὴν :

Τὸ θεταλῶν φῶς, μάρτυς ἢ στρατηλάτης.

ὁ Κατακαλῶν, εἰ πάλιν τις σαλπῖσοι

ἔτοιμός ἐστι προσβαλεῖν ἐναντίους·

15 τοσοῦτον ἦν πρόθυμος ἐχθρῶν εἰς μάχην.

Εἰ δ' αὖ βραδύνει, τύμβον αἴτιον νόει,

μένοντα τὴν σάλπιγγα τὴν ἀρχαγγέλου: —

Ἐχειν μὲν ἐχρῆν ἐκ λόγων παρρησίαν

καὶ μὴ πένησιν ἐνθεν ἐστὶν φέρειν.

20 Ἄν τοῦτο γὰρ μή, πλήν καθαρὰν καρδίαν

δπως προτιθεῖς πατὴρ ὁ Χρυσοστόμου

βίος πρὸς ἀνάγνωσιν ἡμῶν ὀγδόην

εἶχον προσηνῶς τοῦδε χωρεῖν πρὸς ὕμνους.

Ἐπεὶ δὲ τοῦτο βούλομαι μὲν καὶ θέλω,

25 οὐ δύναμαι δὲ φύσεως οὕτως ἔχων

ἔμοι μέγα πένθησον, ἀκροατά μοι

τούτῳ δὲ λοιπὸν πρὸς ἔπαινον ἀρκέσει,

θεῖαι διδασχαι πράξεις τε τῶν θαυμάτων.

Εὐηθὲς ἐστι τὸ πλέκειν, φίλοι, στίχους

3. ὑπερμαχοῦντες

6. αὔραις

10. τριήμερον

12. θεταλῶν

23. ἄν

28. προσῆνός

21. ἔπειθε

26. πενήθησιν

τοῖς μὴ δύναμιν τοῦ λέγειν κεκτημένοις.

Ὡσπερ γὰρ εἶ τις εἰς τράπεζαν πλουσίων
τὰ παρ' ἑαυτοῦ προτιθεὶς ἐψευσμένα
ἔωλα σῖτα, φαῦλα καὶ σεσημμένα
βδελυγμίας ἐπλησε τοὺς δαιτυμόνας.
ἢ καὶ βάνασος, ἠσολωμένον ράκος
ταῖς βασιλικαῖς συγκρίνων ἀλουργίσι
ἢ τοῦ σιδήρου μαργάραις μελανίαν
τὴν πυράγραν μαρμαρυγαῖς ἠλίκτην
καὶ γε σταφιδόπωλις ἀμιλλωμένη
πρὸς βασίλισσαν τυγχάνουσι μεμπτέοι,
οὕτω στίχους τις παρενείρων τοῖς λόγοις
εὐκαιρον οὐδὲν καὶ πιθανὸν μὴ λέγων
τοὺς ἀκροατὰς ἐδρίμυξεν ἀφρόνως,
γέλωτά τ' ἐξώφλησε πρὸς τούτων μέγαν,
κἂν ὡς φίλαυτος σεμνύνοιτο τοῖς στίχοις.
Οὐκοῦν στίχους μὲν ἀλόγους ἐατέον,
λόγους δὲ θεῖους εὐλαβῶς μεθεκτέον: —

5

10

15

Τοὺς κανθάρους τὰ φαῦλα τῶν πτηνῶν γένη
συνηγόρους ἂν ἠυξάμην, στιχεργάτα,
βαλεῖν τὸν ἐχθρὸν καὶ διῶξαι τὸν πέλας
ἢ μᾶλλον αὐχεῖν ἐν πονήμασι φίλον.

20

Ἴε γαυριᾶς ἄμετρα καὶ φρονεῖς μέγα,
παίων ἀκαίρως πρὸς τὸ πολλοῖς ἀρέσαι;
Ἄς καὶ βλέπων βάλλεις μὲν, ἀλλ' οὐκ εὐστόχως
ἡμεῖς δέ, μὴ βλέποντες ὅστις εἶ, φίλε,
καὶ προσλαλοῦμεν καὶ νέμει σοὶ τὴν χάριν
ὁ πᾶσι διδοὺς τῶν πόνων κατ' ἀξίαν.

25

. . . . πόνημα τὰ γεγραμμένα
ὡς εὐδρομός σοι τῇ θελήσει καὶ λόγος

30

2. αἴτις 5. βδελυγμίας 7. ἀλουργίσι 9. πυράγραν ἠλίκτη
10. καὶ ἐκ τοῦ καὶ σταφιδόπολις ἀμιλλωμένη 15. μέγα 16. σεμνύ-
νοι τὸ 17. εὐατέον 23. γαυριᾶς 29. κενὸν

τὸν νοῦν ἔχων σίνδραμῶν ὡς πρὸς τὸν πόθον
δέον σε χωρεῖν καὶ πρὸς ὄπλα καὶ μάχην.

Ἐξή, γὰρ ἡ, εἶν τοῦς ὀδόντας δεικνύεις.

Οὐ τόξον ἡμῖν, ἀλλὰ θανάτου λόγος

5 καὶ γλώττα χαῦνος, μὴ δυναμένη λέγειν

Ἐφῆρη σαυτὸν βοῦν ταῖς κατασπάσσις πέδαις

Ἐσφάλμασι τὸν νοῦν τοῦ παλιμβόλου βίου,

Ἐὶν καὶ φυγόντες πρὸς διόρθωσιν τάχα

Ἐπυκτεύομεν σπεύδοντες πρὸς σωτηρίαν.

10 Ἐσύ δ' εἰ μὲν ἀλλότριος, οὐδεὶς μοι λόγος,

Ἐεἰ δ' αὖ μοναστῆς τοῦ χοροῦ μονοτρόπων

ἘΧριστοῦ κρατοῦντος αὐτοδεσπότης κράτει.

Τίς ἡ πρόφασις εἶπέ μοι τῆς κακίας;

Πάντως, ὁ Σατάν, ἡ κακὴ συμβουλίαι: —

15 ἘΑπαξ ἔδηξας κρύφα, καθ' ἧ τις κύων,

Ἐλήθαργος ἢ λίταργος, λυσσῶν τὰς φρένας

καὶ δῆξας οὐδὲν τοῦς τάχα δεδηγμένους,

μακρὰν ὑλακτῶν ἀποφεύγεις, ὡς τάχα

τούτων δεδοικῶς μάστιγα τὴν τῶν λόγων.

20 Ἐδ' αὖ γε δισσῶς φωραθεὶς κακοφρόνως

καταφλυαρῶν ὡς μάτην τῶν πλησίον

Ἐνεῖδος οἷσις μακρὰν ἐξ ἀγροικίας: —

Ἐἰς διαφόρους ἀγίας

φ. 146β

Τοσοῦτον ἡνδρίσαντο τοῦ νοῦ δυνάμεις

αὗται γυναικῶς ὡς ἀπορρίψασαί φύσιν,

25 τοσοῦτον ἡσπάσαντο τὴν ἀΐλιαν,

ὡς σάρκα τῆξαι παντελεῖ κακουχίαι,

ἐν σοὶ τιθεῖσαι τὰς ἑαυτῶν ἐλπίδας,

καταξιωθεῖσαι δὲ δευτέρου φάους

β. ὀδόντας

δ. κατασπάσις

γ. παλιμβόλου

θ. πύκτεύομεν

10. εἶ

11. σατάν

12. καθά

13. λήθαργος

14. δῆξας

20. αὖ

15. φωραθῆς

22. ἐξαγροικίας

21. γυναικῶς

τὸ πρῶτον ἐκλάμπουσι τῷ γραφεῖ φάος,
ὦ μήτερ. εἰς ἄγκυραν ἀσφαλεστάτην.

[Εἰς τὸν μάρτυρα Θεόδωρον]

Καὶ κλήσις ὄντως, ὦ Θεόδωρε, μόνη
ἢ σὴ βοηθεῖν οἶδεν ἐν περιστάσει,
ἐμωλύμῳ δὲ καὶ πόθῳ γράψαντί σε
ὑπερβλύσειε, μάρτυς, ἢ σὴ χρηστότης
ὡς ἂν φανῆ σε ζῶντα πλοῦτον ἐν βίῳ: —

5

IV

Ὡς ἀπὸ τοῦ Ἰὼβ πρὸς τὴν οἰκείαν γυναῖκα
ἀποστρεφομένην αὐτὸν καὶ λέγουσαν. Εἶπω τι ρῆμα;

Εὐρῶν ἔδράκων ὡς Εὐᾶν σε δευτέρων
λόγοις συλᾶν σπεύδει με μικροψυχίας.
Ἄλλ' οὐ σαλεύσεις τῆς φρενός μου τὰς βάσεις.
Ἔρροις, ταπεινόψυχε, θηλύφρον γύναι.

10

Εἰς τὸν αὐτόν.

|| Φεύγεις, ἀποστραφείσα σαρκὸς τὴν ζέσιν.
Φεύγω καὶ γὼ σου χειλέων τὴν σαπρίαν.
Θανάσιμον γὰρ ἐκπνέει δυσσομίαν.
Τριπλοκῆς δ' ἐμοὶ στέφανον ἢ πληγῆ πλέκει: —

15

Πρόλογος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν τοῦ Χριστοῦ γενεθλίων.

Ἰαμβικοί.

Ὡ παραδόξου καὶ ξένου μυστηρίου,
ὦ τῆς παρούσης θαύματος νῦν ἡμέρας*

2. μήτηρ 7α. οἰκείαν 7β. εἶπω τι 8. εὐᾶν 9. σπεύδει 15. τριπλοκῆς
ἀμβικοί 16. ὦ 17. ὦ

ὦ τῆς πρὸς ἡμᾶς δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν
θεοῦ σοφίας, γνώσεως, πλούτου, βάθους..

Τὰ γὰρ ἄμικτα μίγνυται ξενοτρόπως,
φρικτὰ δὲ μυστήρια τὰ κεκρυμμένα
5 γού φανεροῦνται, τὰ μεγάλα καὶ ξένα.

(Κενὸν δι' ἐπιγραφὴν)

Συνάναρχος πατὴρ υἱὸς ἀχρόνως
ἕκ μητρὸς ὡς σύμμορφος ἄρχεται χρόνι..

10 Ὁ πάντα πληρῶν ὡς θεὸς παντουργέτης
χωρητὸν ἡμῖν φαίνεται φάτνη βρέφος
καὶ γίνεται σὰρξ καὶ παχύνεται λόγος.

Ὁ δημιουργὸς πλάττεται, ὁ δεσπότης
πάντων βασιλεὺς γράφεται σὺν οἰκέταις
καὶ παρθένος τίκτεται καὶ μετὰ τόκον
σῶα μένουσα πάλιν ὠφθη Παρθένος.

15 Μαζὸς δὲ τὸν τρέφοντα πᾶν ζῆρον τρέφει.

Ἄπασα λοιπὸν καταπλήττεται κτίσις,
οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ βροτοὶ σὺν ἀγγέλοις,
μνήστωρ Ἰωσήφ καὶ μάγοι καὶ ποιμένες,
Ἐπαξίως δὲ κατεπαίρονται πάλιν

20 καὶ τὰ πενιχρὰ καὶ σμικρὰ τῶν μειζόνων,
τῶν βασιλικῶν θρόνων τε καὶ πορφύρας
φάτνη τε καὶ σπήλαιον εὐτελῆ βράκη
πλούτου πενία καὶ κλέους ἀδαξία

25 Σὺ δ' αὖ τελεστὰ τῶν ξένων μυστηρίων,
ὡς οἶδας, ὡς εἴωθας εὐλόγως, πάτερ.

Ἄλλοι εἰς τὴν θείαν ὑψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ἄλλ' εἶπερ ἄριστος ἐν λογογράφοις
καὶ ρητόρων πρῶτιστος ὠνομαζόμεν

1. ὦ 12. συνοικέταις 13. τίκτε 14. σῶα 15. μαζὸς δε 16. κατ
ἐκρίνονται 22. τὲ 25. εἴωθας 26. ἡμην

καὶ τοῖς τριεὶ σχήμασι συνοπλιζόμενῃ,
 τὸν συλλογισμὸν γράφειν ἐνδεδειγμένως,
 οὐκ ἔχων ἄν τόλμησιν, οὐδ' οὕτως ἔχων
 ὠθεῖν ἑμαυτὸν εἰς πλοκάς λογοπλόκους,
 τοῦ Σταυροῦ τὴν ὑψωσιν ἄγων ἐνθάδε
 ἐν ᾧ πᾶς πιστὸς εὐσεβῶς μεγαλύνει,
 ὡς δι' αὐτοῦ εὑραμεν τὴν σωτηρίαν
 τοῦ τετραμεροῦς εὐλογημένου ξύλου,
 ἐν ᾧ τανυβείε δ' φιλόανθρωπος Λόγος
 ἡμᾶς ἐπανήγαγεν ἐκ τοῦ πυθμένου
 καὶ πρὸς τὴν Ἑδέμ πάντας εἰλκυσεν ἄναξ,
 χαίροντας καὶ τέρποντας εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰ

10

1. τριεὶ συνοπλιζόμενῃ	4. ἐμ'αἰτόν	7. εὑραμεν
9. οὐκ ἔχων	10. ἐπανηγαγεν	10. πηθμένος
		11. εἰλκυσεν

8. τετραμε-